

височинитѣ: Дрезиня, Мрасница, Беренъ-Долъ и Градище-Камекъ, като оставя на България селото Власи, а на Сърбия — Боровица. Отъ височината Градище-Камекъ, границата по права линия отива на връха Дражана (въ плана — Драгана), обръща се на дѣсно, прѣсича връха Писанъ-Камекъ и, като извѣрвява още билото на двата връха, които се издигатъ на югъ отъ селото Ялботина (остающе въ Сърбия), достига Суковската-Рѣка, която и прѣсича почти перпендикулярно на течението ѝ, на 600 метра (измѣрено по течението на Суковската-Рѣка по права линия) отъ устието на рѣката Държица-Горна и възлиза нагорѣ по ската на височината за да достигне могилата Беровица, находяща се близо до шосето Трънъ—Пиротъ. (Глѣдай приложения къмъ картата планъ № 1, въ мащабъ 1:42000).

Отъ казаната могила границата като се направлява за по-нататъкъ достига шосето Трънъ—Пиротъ, уштва се по него (по западната му канава) и отива до точката № 27 (мѣжду точкитѣ 35 и 32 границата напуца шосето и цѣлото плато на шосето остава на Сърбия). Точката № 27 лѣжи на малка една сѣдловина. Въ точката 27 пограничната линия прѣсича шосето; заобикаля, слѣдъ това, селото Планиница, което остава на Сърбия и като достигне точката № 21, уштва се пакъ по водораздѣла на каменистия рѣтъ Костречъ и слиза по прѣдгорieto, което води за къмъ селото Гоинъ-Долъ, остающе въ България. Отъ точката № 6, расположена близо до казаното село, границата завива малко на лѣво, отива до точката № 5, завръща на дѣсно и, почти по права линия, съ направление источно, достига шосето София—Пиротъ (№ 1). Магнетния жгълъ на линията отъ № 5 до № 1 е приблизително $80^{\circ}30'$.

Точката № 1, находяща се връху шосето София—Пиротъ и въ която границата прѣсича това послѣдното, се намира на 1326 метра отъ Желюшкия ханъ, който се намира на сѣшното шосе и на 510 метра (измѣрено по права линия) отъ мѣстото, гдѣто рѣката Сегуса (Желюшката рѣка) прѣсича шосето (разбира се отъ лѣвий брѣгъ на рѣката).

Отъ тѣзи послѣдната точка (№ 1) пограничната линия мѣжду България и Сърбия се направлява на сѣверъ—сѣвероистокъ и възлиза по права линия на сръбний отъ тритѣ връха, които се издигатъ на Видличъ-Планина (най-високъи връхъ остава отъ лѣво), като дава на България селата: Паскашия, Петерлашъ и Одоровци, а на Сърбия — Чинглавци и Одреновци. Магнетното направление на тѣзи линия е приблизително подъ жгълъ отъ 39° .

Съ достиганieto на казанъи горѣ връхъ границата се извива малко на дѣсно, дохожда до скалистия гребенъ на Видличъ-Планина, завръща малко на лѣво и, като достигне точката № 52, (глѣдай планъ № 2, приложение къмъ картата), завива още по на лѣво и се уштва, приблизително по права линия, за къмъ рѣката Височка, която достига и прѣсича въ точка № 53. Слѣдъ това тя възлиза нагорѣ по сръбю лѣжащия скатъ, прѣсича шосето Пиротъ—Комщица и, като заобикаля по голѣмата частъ отъ нивитѣ, принадлежачи и на селото Славина, отива на расстояние отъ 300 до 350 метра надъ шосето (почти паралелно на него) и доира до малкъи единъ разработенъ рѣтъ, на сѣверъ отъ Славина (№ 58). Отъ тукъ границата, пакъ по права линия и подъ направление сѣвероисточно, достига до планината Радоцина, а именно до точката, отстояща на 1500 метра на сѣверозападъ отъ връха Сръбърна (въ Стара-Планина), която точка се